

Net als EinStein

Anja Vereijken

zwijzen

Sluit aan bij school

ZOEKLICHT
dyslexie

Anja Vereijken

Net *als* EinStein

met tekeningen van
Betje.com

Sluit aan bij school

Zwijssen, dé leesspecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijssen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijssen, voor een leven lang leesplezier!

is het gebruikte lettertype in deze uitgave

1e druk 2020
ISBN 978.90.487.3758.1
NUR 286

© Uitgeverij Zwijssen B.V., Tilburg, 2020
Tekst: Anja Vereijken
Illustraties: Betje.com
Foto auteur: Anja Vereijken
Tips: Marion van der Meulen
Vormgeving: Uitgeverij Zwijssen

Voor België:
Uitgeverij Zwijssen.be, Antwerpen
D/2020/1919/013

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of veeleenvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

Inhoud

1. Visjes	5
2. Nablijven	8
3. Een kans	11
4. Ben ik normaal?	16
5. Wegloper	19
6. Einstein	23
7. Het plan	27
8. Juf Joke hakkelt	30
9. Niet normaal dus!	35
Tips om in de klas over dit boek te praten	38

1. Visjes

‘Het zijn net visjes,’ zegt Joep.

Het is de eerste keer dat hij dat hardop zegt.

Joep voelt zich vandaag niet fijn.

De **vakantie** is voorbij. De school is weer begonnen.

En school betekent lezen, veel lezen.

‘Wat bedoel je?’ vraagt Nadia.

Joep wijst naar zijn boek. ‘Kijk dan.’

Nadia buigt zijn kant op.

Haar krullen kriebelen.

‘Ik zie letters,’ zegt Nadia lachend.

‘Geen visjes.’

Nadia gaat weer rechtop zitten.

Ze leest aandachtig verder.

Joep zag ze al eerder, die visjes.

Vanaf de dag dat hij leerde over letters en zinnen.

Joep deed alsof de visjes er niet waren.

Hij kijkt naar het dikke boek van Nadia.

De visjes in haar boek zijn veel kleiner.

‘Nadia?’

Joep tikt met een liniaal op haar arm.

‘Stil!’ zegt Nadia streng.

‘Het is net zo spannend.’

‘Nadia en Joep?’

Juf Joke klinkt een beetje boos.
'Ik vroeg jullie rustig te lezen, weet je nog?'
Joep legt zijn liniaal onder de zinnnetjes.
Met zijn vinger volgt hij de visjes.
Het helpt niet.
Joep snapt niet waarom letters dansen.
Hoe kun je lezen als letters door hoepels springen?
Een salto maken?
Of steeds met elkaar van plek ruilen?
De rest van zijn klas heeft er geen moeite mee.
Af en toe hoort Joep zelfs een lachje.
Joep kan niet lachen om letters.
Letters zijn om te huilen.
Van zinnen krijgt Joep buikpijn.
Boeken zijn de vijand.

Joep steekt zijn hand op.
'Mag ik naar de wc?'
De juf knikt en Joep loopt de klas uit.
Er is niemand bij de wc's.
Het stinkt er. Iemand heeft gepoept.
Dat maakt Joep niets uit.
Alles is beter dan lezen.
Hij doet het deksel omlaag en gaat zitten.
Uit zijn broekzak haalt hij een klein boekje.
Zijn tekenboekje.

Joep heeft dat altijd bij zich.
Hij pakt het potlood achter zijn oor vandaan.
Op bijna alle pagina's staat een tekening.
Alleen de laatste vier velletjes zijn nog leeg.
Joep begint te tekenen.
Eerst het hoofd, dan het lijf, daarna de fiets.
Tot slot de voeten op de trappers van zijn **BMX**.
De houding moet goed zijn.
Joep weet precies hoe het moet.
Elke dag gaat Joep met zijn BMX de baan op.
Maar tekenen is anders dan stunts met een fiets.
Joep bladert terug naar de vorige tekeningen.
Ze lijken op elkaar, maar toch is elk plaatje anders.
Joep buigt het tekenboekje een beetje om.
Hij laat de pagina's door zijn vingers schieten.
Heel snel.
De plaatjes worden een film.
Een tekenfilm.
Joep vergeet de tijd.
En de juf ... vergeet Joep.

2. Nablijven

‘Joep, ben je hier?’

Langzaam draait Joep de knop van het slot om.

De deur gaat open.

Juf Farida van groep 3 kijkt boos.

‘Juf Joke heeft je overal gezocht.

Wat doe je?’

‘Ik moest heel nodig,’ zegt Joep.

‘Maar dat kan toch geen uur duren?’

Langzaam loopt Joep terug naar het klaslokaal.

De boeken zijn verdwenen.

Gelukkig.

Juf Joke kijkt hem indringend aan.

‘Ik wil je na school eventjes spreken,’ zegt ze dan.

‘Samen met je moeder.’

Joep slikt en gaat op zijn plaats zitten.

‘Waar was je?’ vraagt Nadia zacht.

Haar rekenboek ligt open op bladzijde dertig.

Joep is met rekenen al op bladzijde veertig.

‘Op de wc.

Ik vergat de tijd, denk ik,’ zegt Joep.

‘Heeft het iets te maken met die visjes?’ vraagt Nadia.

Wat is ze toch slim, denkt Joep.

Hij knikt.

‘Na school afspreken?’ vraagt Nadia dan.

‘Ik wil meer weten over die visjes van jou.’

‘Ben je vervelend geweest?

Gewoon eerlijk zeggen.’

Samen met zijn moeder loopt Joep terug naar binnen.

Nadia blijft buiten wachten tot hij klaar is.

‘Weet ik veel,’ zegt Joep een beetje boos.

In de klas zit juf Joke te wachten.

Ze geeft Joeps moeder een hand.

‘Ga zitten.

Joep, vertel het maar,’ zegt de juf.

‘Wat moet ik vertellen?’ vraagt Joep.

‘Waarom je vandaag niet goed hebt gewerkt.’

Juf Joke kijkt behoorlijk streng.

Joep wil iets zeggen, maar dat lukt niet.

‘Had je vandaag even geen zin?’

vraagt mama bezorgd.

‘Dat kan niet zomaar,’ zegt juf Joke.

‘Ook als je geen zin hebt, moet je werken.’

‘Nou, ik werk ook wel eens minder hard,’ zegt mama.

Ze klinkt nu ook streng, net als de juf.

Mama is lief.

Moet Joep het haar vertellen?

‘Hij heeft een uur op de wc gezeten!’ zegt de juf.

‘Had je buikkrampp?’
Mama kijkt Joep vragend aan.
‘Nee!’ roept juf Joke.
Haar wangen kleuren rood.
‘Joep heeft vandaag niet één bladzijde gelezen.
Hij heeft zich een uur lang verstopt.
Hij verdient straf!’
‘O jee, is het al zo laat?’ zegt Joeps moeder opeens.
‘Ik moet rennen!’
Ze komt overeind en geeft de juf een hand.
‘Tot de volgende keer, Joke.’
Joep ziet hoe de juf hen nakijkt met grote ogen.

‘Waarom heb je haast?’ vraagt Joep buiten.
Zijn moeder aarzelt.
‘Omdat ik boodschappen moet doen.’
Zijn moeder lijkt na te denken.
Alsof ze eigenlijk iets anders wil zeggen.
‘Houd je van lezen, Joep?’
‘Jawel hoor,’ liegt Joep.
‘Maar vandaag even niet?’ vraagt mama.
‘Vandaag had ik buikkrampp,’ antwoordt Joep.

3. Een kans

‘Misschien heb je wel **dyslexie**.’

Nadia kijkt verheugd, alsof ze een geheim heeft ontdekt.

‘Dis-lek-sie?’ herhaalt Joep.

‘Je weet toch wel wat dyslexie is?’ vraagt Nadia.

Dat weet Joep inderdaad.

Het woord maakt hem duizelig.

Het klinkt als een pijnlijke ziekte.

Joep schudt zijn hoofd.

‘Nee, ik heb geen dyslexie.’

‘Hoezo niet?’

Jij vindt lezen toch moeilijk?’

‘Kan zijn, maar ik ben niet stuk,’ zegt Joep fel.

‘Natuurlijk ben je niet stuk, mafkees!’ lacht Nadia.

Dan schuift ze een tijdschrift zijn kant op.

‘Lees eens een stukje voor,’ zegt Nadia.

Joep baalt dat hij haar over de visjes heeft verteld.

‘Ik lees niets.

Ik ben nu niet op school!’ zegt Joep boos.

‘Ik lees altijd na school.

Lezen is leuk,’ zegt Nadia.

Ze lacht, zelfs nu Joep boos doet.

‘Omdat jij goed kunt lezen!’ flapt Joep eruit.

Waarom reageert hij nou zo kinderachtig?

‘Ik dacht het al langer,’ zegt Nadia lief.
‘Maar je zei niets.
Waarom vandaag wel?’
Joep haalt zijn schouders op.
‘Ik was boos, denk ik.
Ik wilde er niet over praten, maar deed het toch.’
‘Ik ben blij dat je het hebt gezegd,’ zegt Nadia.
‘Juf Joke kan je helpen.
En ik ook.’
Maar Joep wil geen hulp.
Niet van Nadia en al helemaal niet van de juffrouw.
Joep wil niet eens dat anderen het weten.
Hij voelt zich dom.
Iedereen kan lezen.
Iedereen behalve hij.
‘Ik ga naar de **BMX**-baan,’ zegt Joep dan boos.
Hij wil niet boos zijn op Nadia.
Het gebeurt gewoon, net als tekenen op de wc.
‘Ik ga mee!’ roept Nadia.
Joep wil alleen gaan.
Hij wil alleen zijn.
Nergens aan denken.
Alleen aan de baan en aan zijn fiets.
Nadia kan helemaal niet BMX’en.
Maar Joep weet dat het geen zin heeft.
Nadia gaat mee, wat hij ook zegt.

Joep is een stoere jongen.
Met zijn BMX-fiets raast hij over de baan.
Hij kan er zelfs mee over de kop.
Joep mag meedoen aan een wedstrijd.
Maar zich inschrijven lukt niet goed.
Want lezen en schrijven vindt Joep lastig.
De letters lijken visjes,
ze zwemmen steeds weg.
Dan ontdekt Joep iets bijzonders.
Kan hij toch meedoen aan de wedstrijd?

ZOEKLICHT
dyslexie

Zoeklicht Dyslexie, voor kinderen met leesproblemen of dyslexie. Het lezen van dit boek wordt makkelijker gemaakt door het speciale lettertype, overzichtelijk ingedeelde pagina's, eenvoudig taalgebruik en uitvouwpagina's met extra aandacht voor de belangrijke woorden uit het verhaal.

NUR 286

ISBN 978-90-487-3758-1

9 789048 737581

dyslexie

AVI M5

makkelijk lezen

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846